

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Letnik LXXIV. Ljubljana, 18. februarja 1937.

Štev. 3.

Izhaja mesečno. — Leto 1937. — Naročnina: 50 Din letno.

5.

Zahvala sv. očeta.

Državno tajništvo Nj. Svetosti.

Iz Vatikana, 24. januarja 1937.

Prezvišeni in Presvetli gospod!

Sv. oče je bil izredno vesel, ko je prejel od Tvoje Prezvišenosti po beograjskem apostolskem nunciju doposlano mu knjigo »Evharistični kongres za Jugoslavijo v Ljubljani 1935«.

V solidni in elegantni knjigi je verno in skrbno opisano vse, kar se je na ljubljanskem evharističnem kongresu tako srečno vršilo; dodanih je tudi mnogo fotografičnih slik. Tako se ob knjigi obujajo pobožni spomini na tedanje dogodke, oživlja se tisto pristrčno veselje, ki so ga bili v tako obilni meri deležni vsi, kateri so se udeležili teh pobožnosti v čast evharističnemu Zveličarju.

Sv. oče se iskreno zahvaljuje za to darilo; kar Tvoja Prezvišenost želi, tudi sam srčno želi, namreč da bi se umetniško prirejeno delo čim bolj razširilo in vzbujalo v srcih vseh vedno večjo pobožnost in ljubezen do presvete evharistije.

Saj se vernost tem bolj razvita, milost in krepost tem bogateje razvija, čim z večjo vnemo krščansko ljudstvo časti ta med vsemi zakramenti največji zakrament, ki je neizčrpen vir božjega usmiljenja, vez neomajnega miru, znamenje trdnega edinstva, sladkost vseh sladkosti, hrana nebeškega življenja, angelska jed, daritev Besede, poseben božji dar.

S tem resničnim bogastvom in veseljem napolnjen, naj gre naprej k pravi slavi vaš zares plemeniti narod, ki je s tako svečanim kongresom pripravil Kristusu slave in zmagoslavja!

Apostolski blagoslov naj bo potrdilo teh očetovskih želj!

Vesel, da sem mogel to sporočiti, ostajam z vsem spoštovanjem

Tvoji Prezvišenosti prevdani

E. kardinal Pacelli.

Prezvišenemu in Presvetlemu
gospodu Gregoriju Rožmanu,
škofu ljubljanskemu,
Ljubljana.

Molitve za sv. očeta.

Ker je okrevanje sv. očeta toliko napredovalo, da zopet redno opravlja svoje običajno dnevno delo, odpadejo poslej molitve, določene s tuk. odlokom z dne 31. decembra 1936, št. 6468 (Škof. list 1936, str. 129). Verniki pa naj se opozore, da tudi poslej molijo za zdravje sv. očeta.

Kot oratio imperata naj se jemljeta menjaje: oratio pro Ecclesia in oratio pro Papa.

V Ljubljani, dne 15. februarja 1937.

† Gregorij,
škof.

7.

Gospodom duhovnikom za leto 1937.

1. To leto naj bo posvečeno predvsem skrbi, da se organizira Katoliška akcija po novih pravilih, katere sva sporazumno izdala oba škofa v Sloveniji. Katoliška akcija ni stvar mode, tudi ni samo želja sedanjega papeža Pija XI., ampak je naravnost ukazana. Škofje jo morajo po svoji službeni dolžnosti uvesti v svoje škofije. Torej se moramo vsi duhovniki najprej zavedati, da imamo v duhu kanonične pokorščine dolžnost, Katoliško akcijo organizirati in se je posluževati kot rednega pastoralnega sredstva.

Da bo naše delo za Katoliško akcijo uspešno, se je moramo predvsem zljubeznijo okleniti. Vem, da se vsi gospodje ne strinjajo z vsakim členom novih pravil. Vsak izmed Vas pa iz lastne izkušnje ve, da nikdar ni mogoče ustreči vsem željam. Tako tudi ni bilo mogoče v novih pravilih upoštevati vseh predlogov, saj so si mnogi in v marsičem nasprotovali. Po dolgih posvetovanjih in molitvah sva se oba škofa odločila za Katoliško akcijo, kakor odseva iz objavljenih organizatoričnih pravil. Četudi kate-remu ne bi bila povsem po srcu, vendar naj iz višjih nadnaravnih razlogov iskreno in goreče dela za KA po sedanjih pravilih.

Dvojna je vloga duhovnikova v KA. Prvič je duhovnik *assistens ecclesiasticus*, čigar delokrog določa čl. 13. pravil. Kot asistent je duhovnik vez med lajkatom, ki prvenstveno deluje v KA in med poklicnim hierarhičnim apostolatom. Njegova naloga ni v tem, da odloča o taktiki ali delovnih metodah itd., temveč da daje pravo smer delovanju (idejno in konkretno), da se smer KA vedno sklada s smerjo hierarhičnega apostolata, in pa da vzdržuje pravi nadnaravni duh v odboru in v članih. Ta vloga je silno važna, naravnost odločilna za KA. Papež Pij XI. je ob neki priliki dejal, da bo KA takšna, kakršno bodo naredili duhovniki — cerkveni asistenti. Zato mora duhovnik v KA imeti pred očmi zmerom to svojovažno in veliko nalogo, da se ne bo spuščal v nebitvene malenkosti. Smrt vsake akcije — tudi Katoliške akcije — bi pomenilo, če bi duhovnik hotel v KA vse sam storiti. Na eni strani ni mogoče, da bi en sam človek mogel vse storiti, na drugi strani pa KA vprav v tem obstoja, da lajkat sodeluje v apostolatu, torej ga je treba pritegniti, ne pa izključevati od dela.

V naših razmerah bo duhovnik v KA imel še drugo vlogo. V mnogih primerih bo moral biti tudi odbornik, in sicer povsod tam, kjer še ni

na razpolago dovoljno število primerno pripravljenih lajikov. Prvo delo, ki ga bo vsaka edinica KA morala opraviti, je vzgoja in šolanje jedrnih skupin. To delo bo glavna naloga duhovnikov tako cerkvenih asistentov kakor tudi duhovnikov-odbornikov. In še izven odborov stoječe duhovnike bo treba pritegniti.

Delo za vzgojo in šolanje jedrnih skupin KA je danes v naši škofiji najvažnejše in najnujnejše. Opravili ga bomo uspešno le, če se ga lotimo z ljubeznijo in v edinosti mišljenja pod vodstvom od obeh škofov postavljenega narodnega odbora.

To je silno resna zadeva, ki zlasti nam duhovnikom nalaga težko odgovornost. Ne zapirajmo oči! Živimo v času, za katerega velja beseda Jezusova rabljem: »Haec est hora vestra et potestas tenebrarum« (Lk 22, 53). Zal, se posrečuje le preveč dobro našemu nasprotniku (saj je samo eden, ker so vsi edini v sovraštvi), da med nas seje needinost. Skrbno in spretno podčrtava vsako različnost mnenja, širi vsako majčkeno razpoko, podpihuje vsako iskrico zamere in užaljenosti. Katoličani pa nasledajo skritemu sovražniku, ki se v zasedi zlohotno smeji naši needinosti in iz nje žanje svoje uspehe, V vsem in povsod povečuje razdor: med delavstvom, dijaštvom, izobraženstvom in posega med duhovščino. Vse mu prav pride: različno gledanje v socialnih, kulturnih, umetnostnih vprašanjih in celo v Katoliški akciji sami.

Ne dajmo se izrabljati! Mi moramo ohraniti edinost, to je danes prav posebno nujna zgodovinska dolžnost. Ko se, hvala Bogu, evharistično življenje lepo razvija, moramo vprav v presveti evharistiji najti vez edinosti in milost, da z njeno pomočjo nasprotstva premostimo. Saj je Odrešenik prav v uri, ko je ustanovil najsvetejši Zakrament, priporočal najbolj edinost in svojega nebeškega Očeta prosil za njo. V spoznanju velike resnosti časovnih razmer in zavesti težke odgovornosti prosim vse gospode duhovnike v škofiji, da v duhu te nadnaravne edinosti delamo v Katoliški akciji in za Katoliško akcijo in da z vsemi naravnimi in nadnaravnimi sredstvi vzdržujemo edinost z in med katoliškimi lajiki, »ki so blage volje«. Tako bo uspeh KA zagotovljen.

2. Druga velika naloga časa je razširjanje katoliškega tiska. Vsi vemo, kako veliko važnost polaga sv. oče na to delo. Da bi ves katoliški svet opozoril na to prevažno apostolsko nalogo, je organiziral vatikansko razstavo katoliškega tiska. In morda tudi zaradi tega, da bi razstava katoličanom ad oculos demonstrirala, kje so vrzeli, kje so šibke postojanke, da jih pravočasno ojačimo in izpolnimo. S polnim priznanjem ugotavljam, da je propagandna akcija za razširjenje našega časopisja prinesla letos vprav razveseljive rezultate.

Zdaj pride še kampanja za pomnožitev udov Družbe sv. Mohorja. Ni mi treba na dolgo pripovedovati, kolikšnega pomena za katoliško narodno kulturo in za poglobitev verske zavesti je med Slovenci naša najstarejša književna družba, ki je obenem cerkvena bratovščina, obdarjena z odpustki in drugimi duhovnimi dobrinami, med katerimi poudarjam zlasti sv. mašo, ki se vsak dan daruje za žive in mrtve Mohorjane. Dobra knjiga in dober, zlasti verski časopis je trajen in neutrudljiv sodelavec vsakega dušnega pastirja. Resnična in utemeljena je trditev, da je število Mohorjanov merilo verskega duha med Slovenci in caeteris paribus tudi v posameznih župnijah.

S ponosom ugotavljam, da je duhovščina naše škofije z veseljem sprejela vsak poziv za razširjenje katoliškega tiska in ga z veliko požrtvo-

valnostjo tudi izvedla. Le redki, prav zelo redki so, ki so imeli gluha ušesa. Naš cilj pa je in ostane tudi za naprej: V vsako družino vsaj en verski list!

V Ljubljani, dne 15. februarja 1937.

† Gregorij,
škof.

8.

Poročilo o konferenci dekanov

dne 29. decembra 1936.

Konferenca gg. dekanov in arhidiakonov, sklicana z okrožnico škof. ordinariata z dne 11. decembra 1936, št. 6136, se je vršila v računski pisarni škof. ordinariata v Ljubljani pod predsedstvom prevzv. gospoda škofa dr. Gregorija Rožmana.

Konference so se udeležili: generalni vikar Ignacij Nadrah; arhidiaconi: dr. Franc Kimovec, Alojzij Stroj, dr. Tomaž Klinar in Josip Vole; dalje novomeški prošt Karel Čerin, vsi dekani in kot referenti: dr. Gregorij Žerjav, dr. Alojzij Odar in dr. Ivan Ahčin. Zapisnikar je bil v. d. ravn. Jože Jagodic.

Konferenca se je pričela ob 10. Po opravljeni molitvi je gospod ordinarij pozdravil zborovalce in prešel na dnevni red.

I.

K prvi točki dnevnega reda je poročal prevzv. gospod ordinarij. Najprej se je spomnil dveh dekanov, ki sta umrla od zadnje dekanske konference (1932), namreč † Josipa Juvanca, dekana v Cerknici, in † Franca Dolinarja, dekana v Cerkljah pri Kranju. Potem je poročal o razdoru med krščanskim delavstvom, pri čemer se je razvila krajša debata. Slednjic je poročal o pravilih KA.

II.

K drugi točki dnevnega reda sta poročala g. dekan Matija Škerbec in g. urednik dr. Ivan Ahčin o temi: **Komunistična nevarnost in obramba pred njo.**

G. dekan Škerbec je izvajal:

Da zavro katoličani val komunizma, je potrebna organizirana borba proti njemu. Za vsako borbo je potreben načrt, brez katerega se bori vsak na svojo roko in ni uspeha. Za uspešno borbo proti naraščanju komunizma bi bilo potrebno:

1. Enotnost vseh katoličanov v socialnih načelih.

To katoliški socialni akciji največ škoduje, da delavstvo in mlajši inteligentni naraščaj ne vidi v naših vrstah enotnosti v socialnih načelih. To vzbuja vtis, da ne vemo, kaj hočemo ter daje ekstremnim elementom priliko, da nas katoličane slikajo pri delavstvu kot kapitaliste, oziroma nasprotnike delavskih pravic.

Zato je nujno potrebno, da se ustvari med nami katoličani enotno gledanje v socialnih načelih, pa tudi enotno postopanje v borbi proti komunizmu.

2. Enotna načelna vzgoja v socialnih vprašanjih.

Ta se mora vršiti na prižnici, v prosvetnih društvih, v strokovnih organizacijah, v katoliških časopisih in na socialnih tečajih.

Da bi se dosegla enotna socialna orientacija med vsemi katoličani v škofiji, bi bilo potrebno, da se prirede vsako leto po francoskem vzorec socialni tedni za katoliške laike in duhovnike.

Da ne pride do neplodnih debat, kakor so se vršile ob priliki priprav za zadnji katoliški shod, bi bilo nujno potrebno, da se ne vabijo kot predavatelji k tem socialnim tednom osebnosti, ki so že znane, da hočejo imeti »svoj prav« v socialnih vprašanjih. Organizacija teh socialnih tednov mora biti tako izvedena, da je zavarovan uspeh, da udeleženci ne odidejo s tečaja v nejasnosti in zmedenosti.

3. Enotna strokovna organizacija vseh katoliško mislečih delavcev.

V vrstah strokovne organizacije krščanskega delavstva v zadnjem desetletju ni bilo zadostne jasnosti v načelih. Preveč enostransko so se poudarjali nauki marksizma, celò mnenje se je zastopalo, da je mogoče krščanstvo in marksizem, vsaj v kolikor je gospodarski sistem, združiti. Poskusi, ki so se drugje že prej izjalovili. Tudi papeževa okrožnica »Quadragesimo anno« se ni sprejela tako kot bi se od zavednih katoličanov, ki se svojih nasprotnikov ne bojijo, pričakovalo. Vse to je vzbujalo zaskrbljenost in ker se ni ustvarila pravočasna remedura, je moralo priti do cepitve in do ustanovitve nove krščanske strokovne organizacije.

Če se obe organizaciji odkritosrčno priznavata k načelom papeževih okrožnic (tudi J. S. Z. zdaj trdi, da se v polni meri pridružuje okrožnici »Quadragesimo anno«), potem ni vzroka, da bi obstojali dve krščanski strokovni organizaciji. Kakor pa se čuti, igrajo tu osebni momenti precej važno vlogo. Radi osebnih interesov par ljudi ne sme trpeti socialna akcija katoličanov.

Mnenja sem, da mora poseči vmes cerkvena avtoriteta, da pride radi katoliške skupne stvari do enotne strokovne organizacije, v katero pa bi ne smeli oni, ki so povzročili idejno zmedo in so širili nazore, ki se ne skladajo popolnoma s katoliškimi načeli.

4. Karitativna organizacija.

Beda v veliki meri odvrča ljudi od Boga in vere! Beda ustvarja v sreih razpoloženje za radikalne nazore in za uničenje vsega! V borbi proti komunizmu ne sme manjkati važnega činitelja: karitativne akcije! Karitativno delo je naša krščanska dolžnost!

Krščanska karitas ustvarja v dušah razpoloženje, da rade sprejmejo evangeljsko resnico! Karitas je apologija krščanstva!

V naši škofiji je ukazana karitativna organizacija v vsaki župniji! To naj bi se izvedlo in vsa karitativna organizacija v škofiji enotno organizirala! Potrebna bi bila organizirana pomoč revnejšim župnijam, kjer so potrebe tako velike, da ni mogoče doma dobiti zadostnih sredstev. Organizirana karitas z evidenco vseh revežev po škofiji bi mogla preprečiti zlorabo krščanske ljubezni in bi onemogočila beračenje nepotrebnim in delomrznežem, ki hodijo po deželi in neredko z beračenjem vred oznanjajo tudi evangelij komunizma.

5. Gospodarska akcija.

Katoliška Cerkev ima danes dva velika sovražnika: to sta kapitalizem in socializem raznih oblik. Kapitalizem s svojimi metodami je kača, ki sama sebe žre. Kapitalizem naravnost goji komunizem! Pri mednarodnem velekapitalu Katoliška akcija nima nikake opore, kvečjemu bi ta rad izrabil Katoliško akcijo v kritje svojih metod. Po večini tovarn so razmere take, da se vzgajajo delavci k radikalizmu! Socialne krivice pa morda še niso največja propaganda

za komunizem! Po mnogih tovarnah se svobodno razvijata socializem in komunizem, kjer so od tujih mojstrov naravnost protežirani razni socialisti in se od njih delavstvo naravnost demoralizira. Tako je po naših tovarnah kotišče demoralizacije in komunistične akcije!

Slovenski katoličani vsaj na nekdanji Kranjski smo pred vojno naravnost ubili oni »vaški kapitalizem«, ki je pred desetletji tlačil slovenski narod. Naše kmečke hranilnice in posojilnice skupno z raznimi gospodarskimi organizacijami so osvobodile našega kmeta iz rok vaškega kapitalista, so kmete osamosvojile in tako je bila ustvarjena v našem narodu podlaga za katoliško renesanco, ki se je pred vojsko tako lepo razvijala.

Mesto vaškega kapitalizma nastopa po vojni za nas velika nevarnost v mednarodnem velekapitalu! Ogromna večina industrije v Sloveniji je v rokah tujih kapitalistov, ki katoliški veri in morali niso naklonjeni! S tujimi kapitalisti so prišli v deželo tuji mojstri in uradniki, ki po večini tudi niso katoliškega svetovnega nazora. V sedanji gospodarski stiski so naši ljudje veseli, če dobe delo in kruh v tovarni. Toda z žalostjo moramo opazovati, da se nam po tovarnah izgubljaajo verni sinovi naših kmečkih družin! Naš človek postane odvisen od tujca, od brezvernega mojstra, od tovarne, ki nima nobenega smisla za katoliško vero in moralo! Odvisnost od takih činiteljev je velikanska nevarnost za katoliško vero in moralo!

Uspešna borba proti komunizmu je mogoča le, če se uredi razmere po industrijskih podjetjih pravično, če se v njih uvede tako stanje, da bo čuvana javna morala in versko prepričanje. To pa je mogoče le potom politične moči in s strogo pravično socialno zakonodajo.

Pri teh razmerah, kakor so, moremo katoliški Slovenci računati le na svoje lastno delo. Velika naloga slovenskih katoliških krogov po vojni je bila, da bi si sami ustvarili svojo domačo industrijo, oziroma, da bi bili dobili vsaj odločilno kontrolo nad industrijo, ki je prišla k nam. Po vojni slovenski katoličani nismo imeli jasnega gospodarskega koncepta, ki bi bil ustvaril domače gospodarstvo, domačo industrijo in osamosvojil našega človeka. Imeli smo močno in bogato denarno organizacijo, ki pa žal v veliki meri ni služila ustvarjanju domače industrije, oziroma oploditvi domačega gospodarstva, vsaj v toliki meri ne, kakor bi bila morala. Miliijone smo izgubili drugod, doma premalo ustvarili.

Pred vojno je šlo vsako leto na tisoče naših ljudi v Ameriko za kruhom. Po vojni se je Amerika kmalu zaprla. Kam z ljudmi? Naša dežela ne more sama preživeti vseh. Treba bi bilo na vse to misliti. Našemu malemu kmetu in delavcu je prinesel zaposlitev po večini tuj kapitalist, drugi so pa šli na jug, kjer se za vedno izgubljaajo moralno in versko.

Katoliški Slovenci bi morali imeti celoten gospodarski koncept, po katerem bi morali ustvarjati svoja domača gospodarska podjetja, kjer bi bilo preskrbljeno za to, da bo tudi tovarniško ozračje tako, da bo v njem katoliški delavec mogel ohraniti svoje katoliško svetovno naziranje.

Posebno pa bi bilo potrebno, da se potom združništva pomaga našemu delavcu do samostojnosti, da se ustvarijo združne tovarne. Če delavec postane sam svoj gospodar, potem neha vsako ljubimkovanje s komunizmom. Če delavec postane neodvisen gospodar v svojem lastnem podjetju, postane stalen element župnije, se navadi resnega gospodarstva, ni dovzeten za demagoške fraze, predvsem pa se zaveda odgovornosti, ki jo ima za sebe in svoje tovariše.

Kropa in Tržič sta jasna dokaza, da delavstvo tam ni dovzetno za komunizem, kjer je udeleženo pri gospodarstvu.

Za vsa naša gospodarsko akcijo bi moral biti gospodarski načrt, po katerem bi se vodilo vse naše združno gospodarstvo tako, da bi koristilo katoliški stvari in da bi se po njem ustvarjale v našem narodu socialne razmere po katoliških idealih.

Končno ne smemo pozabiti tudi vprašanja naše kolonizacije, oziroma izseljenišтва. Izseljenišтво bi moralo biti združeno s sistematično kolonizacijo, da bi se naši ljudje ne izgubljali narodno in versko.

Če bi enotno socialno naziranje bilo združeno z enotno kulturno akcijo in z enotnim strokovnim delom med delavstvom in če bi se vse naše politično delo in gospodarska akcija združile v sistematično delo za naš narod, bi v vse delo prišla sveža akcija, bi naravno vse to potegnilo v naše vrste idealno mladino in bi bilo odvzeto netivo za komunistično propagando.

Nato je referiral g. dr. Ahč in o istem predmetu. Njegov referat je objavljen v 1. številki Bogoslovnega Vestnika 1937. Zato tu ni ponatisnjen. Gg. dušni pastirji se zaradi važnosti vsebine nanj opozarjajo, da ga preštudirajo.

Referatoma je sledila daljša debata. Poudarjalo se je, naj bi se izdal pastirski list zoper komunizem, kar se je med tem zgodilo. Natisnil naj bi se tudi referat dr. Ahčina in isti tema naj bi se dal za letošnje pastoralne konference, kar se je tudi oboje zgodilo. Nekateri so poročali, kako se komunizem širi tudi po deželi: evharistični križi se podirajo, duhovniki napadajo, štrajk v Kranju je marsikaj odkril. Poleg smotrnega dušno-pastirskega dela (pridige, spovednica, prosveta s primernimi igrami) je treba neke samopomoči. Zlasti pa poleg temeljitih člankov v časopisju karitativno in gospodarsko-socialno delo kot del KA. Predlogi referenta Škerbea naj se oživotvorijo.

III.

K tretji točki dnevnega reda je poročal g. generalni vikar Ignacij N a d r a h o novem bogoslovnem semenišču:

Pojasnil je, v kako slabem stanju je staro semenišče, ki ima premalo sob, nima nobene sprejemnice, nobene liturgične sobe, obednica je pre-majhna, kapela pretesna, vratar nima stanovanja; hiša je brez solnca, okoli in okoli je šum in ropot, nima vrta, ima pa temne in ozke hodnike, da so bogoslovci vedno bolni. Zaradi šestih letnikov bo l. 1940 domačih bogoslovcev 120. Treba je torej nove hiše, ker ta ne zadošča več.

Gospod ordinarij je poročal v smislu pastirskega pisma. Referent dr. Gregorij Ž e r j a v pa je po svoji obrazložitvi razdelil med gg. dekane sezname, iz katerih je razvidno, koliko bi posamezne dekanije po župnijah vsako leto plačevale.

Pri daljši debati se je pokazala malodušnost nekaterih, češ, da so časi taki, da ljudje ne bodo mogli prispevati, pa tudi odločna volja, da se mora z začetim delom nadaljevati. Treba je zaupati v božjo Previdnost in v pomoč škofa Baraga. Baragova nedelja naj se povsod vpelje. Glede prispevkov duhovnikov se je soglasno sklenilo, naj prispevajo mesečno po 5% od vseh dohodkov v denarju in ne samo od mesečne »plače«. Tudi naj vse župnije čimprej sporoče naslove oseb, ki bi mogle kaj več prispevati.

IV.

Pri slučajnostih je poročal g. dr. Alojzij O d a r o načrtu novega o b č e g a d r ž a v l j a n s k e g a z a k o n i k a: Najprej je kratko orisal predlagano zakonsko pravo in stališče katoličanov do njega. Načrt je treba a limine odkloniti zaradi laizacije in zlasti zaradi razporoke. Zakonsko pravo se mora urediti tako, kakor ga predvideva po zgledu avstrijskega in italijanskega konkordata naš konkordat. Za zakone katoličanov naj velja glede sklepanja zakonov in zakonske vezi kanonsko pravo. Zakon naj se stalno presoja po onem pravnem redu, v katerem je bil sklenjen. Treba je pouka ljudstva in akcije proti osnutku.

Nato je gospod ordinarij poročal o borbi za novi konkordat. Sledil je razgovor o matičnih vpisih; o predlogu, naj se določila o ekskurzih predrugačijo, kar bo morala urediti prihodnja sinoda; dalje o predlogu, da se izda priročnik duhovski poslovnik; in o formularju za dekanijske vizitacije, ki naj ga po sklepu konference izdelata in predložita dva gg. dekana.

Ob dveh je gospod ordinarij z običajno molitvijo zaključil konferenco.

9.

Zbiranje za Baragovo semenišče.

1. Na konferenci dekanov, ki se je vršila 29. decembra 1936, je bilo soglasno sklenjeno, da se navodilo za zbiranje prispevkov za novo Baragovo semenišče v Ljubljani, objavljeno v Škof. listu 1936, str. 101 sl. v točki 3 spremeni tako, da naj gospodje duhovniki darujejo mesečno 5% od vseh dohodkov v denarju, ne samo od mesečne »plače«. Ta sklep me je seveda zelo razveselil, ker dokazuje, da se gospodje duhovniki dobro zavedajo, kako potrebno je novo semenišče. Prosim vse gospode duhovnike, da upoštevajo sklep konference dekanov.

2. Nužno pa pozivam vse gospode dušne pastirje, da ustrezajo moji prošnji v točki 4 zgoraj omenjenega navodila in čim prej pošljejo naslove. Letaki so že zdavnaj pripravljeni, a ležijo v shrambi, ker ni naslovov. Gospode dekane prosim, da si pri pomladanski pastoralni konferenci dajo poročati od vseh župnikov, so li naslove odposlali ali ne, in da zamudnike opozoré na to dolžnost. Da ne bo treba gospodom toliko naslovov pisati, boste prav gotovo mogli dobiti za vsako vas po enega fanta ali dekleta, ki za dotično vas spiše naslove. Župni urad jih potem samo dopošlje. Naslovi naj so osebni ali družinski, kakor se v vsakem posameznem slučaju zdi bolje.

V Ljubljani, dne 9. februarja 1937.

† Gregorij,
škof.

10.

Kanonična vizitacija in birmovanje l. 1937.

Letos nameravam opraviti kanonično vizitacijo v sledečem redu:

I. Dekanije Šmarije.

1. Št. Vid, v nedeljo, 11. aprila;
2. Žalna, v ponedeljek, 12. aprila;
3. Kopanj, v torek, 13. aprila;
4. Št. Jurij, v sredo, 14. aprila;
5. Šmarije, v četrtek, 15. aprila;
6. Lipoglav, v petek, 16. aprila;
7. Polica, v soboto, 17. aprila;
8. Višnja gora, v nedeljo, 18. aprila;
9. Stična, v ponedeljek, 19. aprila;
10. Javor, v četrtek, 22. aprila.

II. Dekanija Kamnik.

11. Kamnik, v nedeljo, 2. maja;
12. Stranje, v ponedeljek, 3. maja;
13. Gozd, v torek, 4. maja;
14. Mekinje, v sredo, 5. maja;
15. Mengeš, v četrtek, 6. maja;
16. Homec, v petek, 7. maja;
17. Rova, v soboto, 8. maja;
18. Domžale, v nedeljo, 9. maja;
19. Ihan, v ponedeljek, 10. maja;
20. Dob, v torek, 11. maja;
21. Vranja peč, v sredo, 12. maja;
22. Motnik, v četrtek, 20. maja;
23. Špitalič, v petek, 21. maja;
24. Zgornji Tuhinj, v soboto, 22. maja;
25. Šmartin, v nedeljo, 23. maja;
26. Sela, v ponedeljek, 24. maja;
27. Nevlje, v torek, 25. maja;
28. Tunice, v sredo, 26. maja;
29. Vodice, v nedeljo, 30. maja;
30. Komenda, v ponedeljek, 31. maja.

III. Dekanija Ribnica.

31. Ribnica, v nedeljo, 6. junija;
32. Dolenja vas, v ponedeljek, 7. junija;
33. Grčarice, v torek, 8. junija;
34. Glažuta, v sredo, 9. junija (obisk);
35. Loški potok, v četrtek, 10. junija;
36. Draga, v petek, 11. junija;
37. Gora, v soboto, 12. junija;
38. Sodražica, v nedeljo, 13. junija;
39. Velike Poljane, v ponedeljek, 14. junija;
40. Sv. Gregor, v torek, 15. junija;
41. Turjak, v sredo, 16. junija;
42. Rob, v četrtek, 17. junija;
43. Dobropolje, v petek, 18. junija;
44. Struge, v soboto, 19. junija;
45. Velike Lašče, v nedeljo, 20. junija;
46. Škocijan, v ponedeljek, 21. junija.

IV. Dekanija Litija.

47. Zagorje, v nedeljo, 27. junija (samo birma);
48. Kresnice, v torek, 29. junija.

Navodila za kanonično vizitacijo ostanejo vsa dosedanja v veljavi. Poleg spisov in knjig, ki se morajo vizitatorju predložiti, naj se predloži tudi pismeno rešenje zadnje kanonične vizitacije.

V Ljubljani, dne 9. februarja 1937.

† Gregorij,
škof.

Pastoralne konference v letu 1937.

Predmeti za posvetovanja na letošnjih pastoralnih konferencah so sledeči:

I. Na pomladanski konferenci:

1. Nevarnost komunizma in obramba pred njo.
2. Razgovor o načinu zbiranja za Baragovo seme-
nišče. Sklepi naj se sporoče škofijskemu ordinariatu.

II. Na jesenski konferenci:

1. Skrb za bolnike po določilih cerkvenega zakona in po navodilih rimskega obrednika (naslov V, poglavje 4).

2. Casus: Simon, director societatis anonymae (delniško društvo) redditus annuos augere intendit eo, ut quo minore possit mercede operarios conducit. Cum operariorum hoc tempore copia adsit, qui misera mercede aliquid saltem lucrari malint quam omnino sine labore et lucro miserrimam vitam agere. Simon abundantiam habet operariorum, qui minimo lucro diurno, quod vix ad misere vivendum sufficiat, contenti sunt ac eo modo redditus dividendos inter socios »fabricae« maxime auget. De sua agendi ratione Simon nullos conscientiae stimulos sentit ac in confessione sua tempore paschali peracta de hac se omnino tacuit.

Quaeritur: 1° quaenam merces operariorum iusta dici possit;

2° possit ne Simon tutus esse in conscientia;

3° ad quid teneatur quoad praeteritum ad quid in futuro.

V Ljubljani, dne 9. februarja 1937.

† Gregorij,
škof.

Izpiti duhovnikov v smislu kan. 130.

Za letošnje izpite se določa sledeča tvarina:

I.

Iz osnovnega bogoslovja: Izbrana poglavja o Cerкви s posebnim pogledom na dušno pastirstvo; po novi knjigi »Kristus v Cerкви« (1937).

Iz dogmatike: De actu fidei ejusque proprietatibus; de necessitate gratiae actualis, ejus relatione ad naturam, de dispensatione ejus, de justificationis natura et effectibus formalibus gratiae sanctificantis; de visione beatifica; de sanctitate Christi, de sacerdotio Christi, de divina Maternitate B. M. V. deque privilegiis eam sequentibus; de SS. Eucharistiae sacramento; de confessione sacramentali; de contritione et attritione.

II.

Iz biblične vede: Stara zaveza: Uvodna vprašanja o knjigah SPSZ., vsebina historičnih knjig in eksegeza 150 psalmov.

Nova zaveza: Uvod v evangelije, Apostolska dela in katoliške liste; eksegeza Matejevega in Lukovega evangelija.

III.

Iz moralne teologije: De principiis (Noldin). — De praeceptis Decalogi (excepto VII) (Noldin).

Iz pastoralne teologije: O sv. maši in zakramentih.

Iz cerkvenega prava: De clericis (Can. 108—478). — De matrimonio (Can. 1012—1143; 1960—1992). — De beneficiis et administratione bonorum ecclesiasticorum (Can. 1409—1551).

Izpiti iz vseh teh skupin se bodo vršili v četrtek, 14. oktobra 1937 v avlah ljubljanske teološke fakultete (Alojzijevišče). Začetek je ob o s m i h.

Eksaminandi se opozarjajo, da se na dan izpita takoj zjutraj zglase na fakulteti, da ne bo nepotrebne trganja in čakanja.

V Ljubljani, dne 10. februarja 1937.

† Gregorij,
škof.

13.

Novomašniki leta 1937.

V mašnike bodo letos posvečeni sledeči bogoslovci ljubljanske škofije:

Iz V. letnika:

1. Ludovik Bartelj, roj. v Mirni peči dne 7. avgusta 1913.
2. Leopold Klančar, roj. v župniji Trebnje dne 5. decembra 1911.
3. Jožef Šolar, roj. na Mirni dne 19. aprila 1912.

Iz IV. letnika:

1. Stanislav Lenič, roj. v župniji Cerklje ob Krki dne 6. novembra 1911.
2. Jožef Močnik, roj. v župniji Šmartin v Tuhinju dne 27. novembra 1912.
3. Jožef Mohar, roj. v župniji Šmihel pri Novem mestu dne 15. avgusta 1912.
4. Jožef Pavec, roj. v župniji Leskovec dne 7. februarja 1912.
5. Jožef Peče, roj. v župniji Šmihel pri Novem mestu dne 17. decembra 1912.
6. Jožef Pogorelec, roj. na Uncu dne 2. avgusta 1908.
7. Jožef Snój, roj. v Zagorju ob Savi dne 20. novembra 1911.
8. Mihael Žnidar, roj. v župniji Cerklje pri Kranju dne 5. septembra 1908.
9. Alojzij Žun, roj. v Trbojah dne 20. junija 1911.

V smislu določil kan. 998 cerkvenega zakonika naj se ti novomašniki v vseh župnih, duhovnijskih in samostanskih cerkvah razglase vernikom s prižnice, in sicer na tretjo postno nedeljo, dne 28. februarja 1937, s priporočilom, naj verniki molijo zanje, da bi postali in ostali duhovniki po Srcu Jezusovem ter da bi dobri Bog v teh hudih časih obudil veliko duhovskih poklicev. V smislu določila v Škof. listu 1931 na str. 49 naj se na dan, ko se novomašniki razglase, in na dan njihovega mašniškega posvečenja moli pri dopoldanski in popoldanski službi božji molitev za novomašnike, kakor je v Cerkvenem molitveniku na str. 264.

Subdiakoniat so prejeli bogoslovci V. letnika v nedeljo, dne 17. januarja 1937, iz IV. letnika pa ga prejmejo v nedeljo, 28. februarja 1937;

druga dva višja redova pa bodo skupno prejeli: diakonat v soboto pred tiho nedeljo, dne 13. marca 1937, in prezbiterat v nedeljo dne 4. julija 1937.

V Ljubljani, dne 10. februarja 1937.

† Gregorij,
škof.

Št. 5105/36.

14.

Veroučne ocene.

Kraljevska banska uprava dravske banovine je dne 9. decembra 1936, IV. No 17.499/2 izdala sledečo okrožnico:

»Ker so upravitelji in učitelji nekaterih narodnih šol zmotnega mnenja, da verouka ni uvaževati kot glavni predmet in na osnovi tega napačnega naziranja odločajo učiteljski zbori koncem šolskega leta prestopa v višje razrede, pri čemer se na negativne rede iz verouka in moralnih nauk ne ozirajo, češ, da je verouk postranski predmet, pojasnjuje kraljevska banska uprava, v zvezi z odlokom ministrstva prosvete O. N. br. 3926 z dne 21. januarja 1935 in odlokom ministrstva prosvete O. N. br. 64.850 z dne 4. novembra 1936, da je tudi verouk z moralnimi nauki smatrati za glavni predmet, saj ga je zakonodajalec postavil v vrsti predmetov na čelo vsem drugim, s čimer mu je priznal prvenstvo.

Dalje je znano dejstvo, da ima verouk na meščanskih in srednjih šolah isto veljavo kot ostali znanstveni predmeti, četudi te šole nimajo tolikega poudarka na vzgojnih motivih in smotrih kot ga imajo narodne šole, ki so, ali bi vsaj biti morale, narodno vzgojne institucije. Dijaki, ki na srednjih in meščanskih šolah dobijo iz verouka negativne ocene, razreda ne zdelajo, kar dokazuje, da je verouk na teh šolah istovreden kot drugi znanstveni predmeti.

Verouku in vsem iz njega izvirajočim moralnim naukom je posvečati tedaj vso pozornost in vzgojno vrednost.

Kraljevska banska uprava je obveščena, da se že pojavljajo v nekaterih krajih slučajji, ko učenci izjavljajo, da jim je vseeno, kako jih reduje veroučitelj, češ, saj razred itak tudi zdelam, čeprav imam v verouku slab red.

Nekateri starši gredo celo tako daleč, da več ne kupujejo učencem veroučnih knjig, češ, da si z znanjem verouka ne bodo služili kruha v življenju.

Da so taki pojavi kvarni za moralno vzgojo, moralno življenje mladine, — kvarni pa tudi državnim interesom, je jasno. Z odtujenostjo veri in morali se vzporedno dviga naraščanje prevratnih ljudi in njih organizacij.

Proti vsem takim razornim pojavom pa mora služiti tudi narodna šola, to je svetno in duhovno učiteljstvo, ki naj se v vzajemnosti podpira.

Veroučitelji naj pouku verouka in moralnih nauk posvečajo vse svoje moči, svetni učitelji(ce) pa naj jih podpirajo, da s tem mladini pokažejo vrednost verskih in moralnih nauk.

Ob končnem letnem konferenčnem presojanju, je-li učenec sposoben za prestop v višji razred, je vsekakor jemati v ozir iz zgoraj navedenih razlogov mnenje veroučiteljev in njih veroučne ocene.

To se sporoča gospodom veroučiteljem v vednost in ravnanje.

V Ljubljani, dne 10. februarja 1937.

Ign. Nadrah,
gen. vikar.

Praznik Marijinega oznanjenja.

Ker so skoro vsi letošnji koledarji prenesli praznovanje praznika Marijinega oznanjenja (25. marca) pomotno na ponedeljek po beli nedelji (5. aprila), se objavlja sledeče:

Zunanje praznovanje praznika bo tudi letos 25. marca. Samo takrat, kadar pade praznik Marijinega oznanjenja na veliki petek ali na veliko soboto, se prenese praznovanje na prvi nezabranjeni dan, t. j. na ponedeljek po beli nedelji.

25. marca se opravi brevir in se vzame mašni formular od velikega četrtka; 5. aprila pa se sicer opravi brevir in sv. maša od praznika Marijinega oznanjenja, a le »pro choro«, torej brez zunanjega praznovanja. Zato je tudi applicatio missae pro populo 25. marca, t. j. na veliki četrtek.

Po sedaj veljavnih liturgičnih pravilih sme biti na veliki četrtek ena sv. maša, in sicer peta, v vseh cerkvah, kjer se vrše na veliki teden druge svete funkcije. Za sv. mašo v drugih cerkvah, v katerih ni funkcij velikega tedna, je treba posebnega dovoljenja rimske stolice. Ordinarij pa ima pravico dovoliti, da sme biti v župnih cerkvah veliki četrtek mesto pete tiha sv. maša.

Na cvetno nedeljo naj bi se vernikom oznanilo: Na veliki četrtek je dovoljena ena sama sv. maša, tudi letos, ko je ta dan praznik Marijinega oznanjenja. Praznik ni zapovedan, zato za vernike ni dolžnosti, da bi morali biti pri sv. maši. A vsi, ki morejo, se vabijo, da bi prišli k sv. maši.

Na veliki četrtek popoldne naj bo za vernike (poleg predpisanega oficija) ob primerni uri sv. križev pot. Blagoslov z Najsvetejšim ta dan ni dovoljen.

Duhovne vaje v letu 1936

so napravili: dr. Gregorij Rožman. — Dr. Ambrožič Franc, Arh Jožef, dr. Arneje Janko, dr. Ažman Ciril. — Benedičič Jakob, Bernik Franc, Blaj Franc, Bleiweis Franc, Brecljnik Alojzij, dr. Breznik Anton, Bukowitz Henrik, Burja Mihael. — Caserman Janez, Cerkovnik Franc, Cunder Viljem, Cvelbar Jožef. — Čadež Anton, Čadež Viktor, Čampa Franc, dr. Čepon Anton, Črnilec Janez, Čuk Karel. — Dr. Debevec Jožef, dr. Demšar Jožef, Demšar Viktorijan, Dežman Janez, Dodič Anton, dr. Dolinar Anton, Dolšina Ivan, Dovč Janez. — Eppich Jožef, Erker Ferdinand, Erzin Leopold, Eržen Peter. — Dr. Fabijan Janez, dr. Fajdiga Viljem, Fatur Jakob, Filipič Janez, Fink Janez, Florijančič Jožef, Fortuna Franc, Frančič Janez, Franke Janez, Fric Franc. — Geoheli Jožef, Gliebe Jožef, Golf Anton, Golob Franc, Govekar Franc, Govekar Leopold, Grašič Jožef, Gregorič Jožef, dr. Grivec Franc. — Hafner Janez, Hiersche Franc, Hönigman Franc, Hren Anton, Hribar Anton, Hrovat Janez, Huth Feliks. — Jamnik Jožef, Jeglič Franc, Jeglič Stanko, Jenko Janez (prefekt), Jenko Mihael, dr. Jere Franc, Jerman Anton, dr. Jerše Jožef, Jerše Valentin. — Kajdiž Valentin, Kalan Janez, Kalan Janez ml., Kambič Alojzij, Kastelic Jožef, Kastelic Matija, Kek Franc, Kepec Janez, Kete Janez, Kirar Franc, Klopčič Franc, Kofalt Jožef, Koman Boris, Komlanec Anton, Kopitar Andrej, Koretič Franc, Koritnik Anton, Košir Franc, Košir Jožef, Košmerlj

Alojzij, Kragl Viktor, Kralj Franc, dr. Kraljič Janez, Kramar Janez, Kregar Stanislav, Kristanc Leon, Krumpestar Franc, Kunauer Janez, Kunstelj Ignacij, Kunstelj Jožef. — Lamovšek Matija, Lavrič Vincencij, Lesjak Anton, Lovšin Franc, Lovšin Ivan. — Mali Gregorij, Markež Alojzij, Matkovič Karel, Mecilošek Rudolf, Miklavčič Anton, Miklavčič Maks, Milavec Ciril, Mozetič Franc, Mrak Matija. — Nadrah Ignacij, Nahtigal Franc, Novak Matija. — Oblak Valentin, dr. Odar Alojzij, Omerza Franc, dr. Opeka Mihael, Oražem Janez (Šmihel pri Novem mestu), Orehar Anton, Oven Jožef. — Pavlič Anton, Pavlin Jernej, Pengov Franc, Perko Viktor, Petrič Anton, Petrič Gabrijel, Pflajfar Franc, Plešic Anton, Podbevšek Jernej, Podbregar Pavel, Podlipnik Jožef, Podvinski Anton, Poje Jožef, Pokorn Jožef, Porenta Anton, Premrl Stanilav, Prešeren Jožef, Preželj Janez, Primar Janez, Pucelj Janez, Puhar Leopold. — Ramovš Jakob, Rogelj Jožef. — Dr. Samsa Janez, Seigerschmied Jožef, Skebe Silvester, Skobe Ignacij, Skvarča Stanislav, Sladič Janez, Slapar Pavel, Smolič Anton, dr. Snoj Andrej, Snoj Venceslav, Sodja Jožef, Sparhakl Karel, Stanonik Maks, Stare Martin, Starman Franc, Stopar Anton, Strah Alojzij, Stroj Alojzij, Strupi Alojzij, Supin Karel. — Šešek Janez, Šešek Janez, Šeškar Franc, Šimenc Jožef, Šinkovec Stanislav, Šolar Jožef, Štrekelj Jakob, Štrubelj Janez, Štrukelj Alojzij, Štrus Janez, Štular Martin. — Tavčar Matej, Tiringar Janez, Toman Valentin, Tomažič Ivan ml., Tome Matija, Traven Štefan, dr. Trdan Franc, dr. Turk Jožef. — Dr. Ujčić Jožef, Urbanec Franc, dr. Ušeničnik Aleš. — Vavpetič Franc, Verce Jožef, Vidmar Franc, Villan Janez, Villan Matej, Vindišar Janez, Volc Jožef, Vondrašek Venceslav, Vovk Jožef ml., dr. Vrečar Janez. — Wester Alojzij. — Zabret Franc, Zabret Valentin, Zajc Karel, Zajec Ludovik, Zaletel Vincencij, Zalokar Jožef, Zor Vincencij, Zupanc Andrej. — Žagar-Sanaval Janez, Žakelj Filip, Žnidaršič Anton (Žalna), Žugelj Nikolaj, Žužek Jožef. — Skupaj 213.

Za leto 1935 se naknadno objavljata: Skubic Anton (Ribnica), Žugelj Nikolaj.

17.

Slovstvo.

Jaques Maritain: **Andjeoski naučitelj**. Preveo V. Poljak. Zagreb 1936. Izdanje Naklade »Istina«. — Knjiga razpravlja o filozofiji svetega Tomaža Akvinskega, katerega nauk je katoliška Cerkev osvojila in proglasila za svojega. Knjiga je prevedena že v mnoge jezike, hrvatskemu prevodu sledi v kratkem tudi slovenski. Priporočamo gg. duhovnikom in bogoslovcem.

D. Junger, **Catecheta delineat — Kateheta erta**. Album crteža na ploči. Beograd 1936. — Belgrajski katehet Junger je v samozaložbi izdal album svetopisemskih slik obenem z navodilom, da jih vsak katehet more narisati na šolsko tablo in tako poživiti verouk. Kjer šola nima primernih svetopisemskih in liturgičnih slik, bo ta knjiga katehetu odlično služila. Naroča se pri avtorju Beograd, Krunska ulica 23.

Constantin Noppel S. J., **Aedificatio Corporis Christi**. Aufriss der Pastoral, Herder, Freiburg i Br. 1937. — Iz prakse in iz sodobnih potreb zrastle navodilo dušnim pastirjem, ki zajema iz globokih temeljev katoliških dogem in sega v najbolj pereče probleme sodobnosti. Vsak stavek skoraj vsebuje bogate vzpodbude.

Klemens Stehle: **Panis Parvulorum**. Erstkommunionunterricht auf biblischer Grundlage. Herder. Freiburg i. B. 1936. — Knjižica bo dobro služila katehetu, da bo našel najboljšo pot pri pouku za prvo in zgodnje obhajilo otrok. Zgodbe sv. pisma tvorijo temelj in izhodišče za tovrstne kateheze ter odgovarjajoče molitve in reke za otroke. Priporočamo.

Klemens Stehle: **Mein Raphael**. Ein Hand- und Hilfsbüchlein für Erstkommunikanten. S 24 barvanimi slikami. Herder, Freiburg i. B. 1937. — Kakor zgornja, služi tudi ta knjižica v isti namen in jo prav tako priporočamo.

Christenlehrbüchlein. Fragen und Antworten aus dem katholischen Katechismus. Styria, Graz. — Drobna knjižica 32 strani s praktično vsebino.

Na novo delo! Izdanje Higijenskega zavoda kraljevine Jugoslavije. Ljubljana 1936. — V knjižici so referati z bogato vsebino s pozivom za moralno preroditev naroda.

Knjižice salezijanske družbe: št. 76: »Da bodo vsi eno«; št. 77: **Boljševiška protiverska načela**; št. 78: **Dela pričajo...** — Posamezen izvod 1 Din. Priporočamo.

18.

Razne objave.

Raziskavanja. Matičnim uradom se naroča, da preiščejo matice, če je v njih vpisan v l. 1860 do 1870 rojeni najbrže nezakonski Jožef Lužar. Dotični urad naj semkaj pošlje kolkovan rojstni in krstni list. Takso bo poravnal škof. ordinariat.

Officia propria Sanctorum diocesis Labacensis in Appendix so izšli v novi izdaji in se dobe v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani. Opozarjamo na oficij B. M. Omnium Gratiarum Mediatricis, ki je letos 31. maja prvič v rabi.

Bratovščina sv. Družine. Tiskovine za zapisnik članov bratovščine se dobe v Jugoslovanski knjigarni v Ljubljani.

Naročnina za Škof. list znaša 50 Din. Položnice so bile priložene št. 2.—3. lista. Zamudniki za prejšnja leta naj nemudoma store svojo dožnost.

19.

Konkurzni razpis.

Z okrožnico z dne 20. januarja 1917, št. 396, je bila z zaključnim rokom do 10. marca 1937 razpisana zaradi promocije dosedanjega župnika izpraznjena župnija **Stari trg** pri Ložu v cerkniški dekaniji.

Škofijska kronika.

Za prodekana moravške dekanije je bil imenovan Jakob Štrekelj, župnik v Blagovici.

Umeščen je bil: Janko Cegnar, župnik in dekan v Moravčah, dne 24. januarja 1937 na župnijo Trnovo v Ljubljani.

Podeljena je bila župnija Moravče Jerneju Hafnerju, župniku v Starem trgu pri Ložu.

Za župna upravitelja sta bila imenovana: Jožef Ferkulj, kaplan v Moravčah, za to župnijo, in Ivan Štrus, kaplan v Črnomlju, za Adlešiče.

Imenovan je bil za ekskurendo-upravitelja župnije Spodnji log Jožef Erker, župnik v Mozlju.

Premeščeni so bili: Anton Pipa, žup. upravitelj v Adlešičih, za ekspozita v Bevke; dalje kot kaplani: Alojzij Peček iz Drage v Kranj, Franc Pahulje iz Podzemlja v Črnomelj, Ivan Dolšina iz Smlednika v Moravče in Ludovik Čepon iz Srednje vasi v Bohinju v Smlednik.

Namesčen je bil za kaplana na Vrhniki duhovnik Štefan Kraljič.

V krško (celovško) škofijo je šel službovat Franc Fröhlich, kaplan na Vrhniki.

Verouk na srednjih šolah so prevzeli kot honorarni veroučitelji: Dr. Ignacij Lenček, prefekt v zavodu sv. Stanislava, na I. drž. realni gimnaziji v Ljubljani; dr. Pavel Simončič, stolni vikar v Ljubljani, na II. drž. realni gimnaziji v Ljubljani; p. Jožef Šavora, O. Teut., na III. drž. realni gimnaziji v Ljubljani; Jožef Jamnik, kaplan v Kranju, na drž. realni gimnaziji v Kranju.

Umrla sta: Pavel Zajc, katehet na I. deški narodni šoli v Ljubljani, dne 15. januarja 1937 v starosti 60 let (pokopan v Sodražici) in Andrej Kušlan, žup. upravitelj v Spodnjem logu, v Ljubljani dne 16. februarja 1937 v starosti 42 let (pokopan v Planini pri Rakeku). — Naj v miru počivata!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 18. februarja 1937.

† Gregorij,

škof.

Jože Jagodic,

v. d. ravn.

Vsebina: 5. Zahvala sv. očeta. — 6. Molitve za sv. očeta. — 7. Gg. duhovnikom za l. 1937. — 8. Poročilo o konferenci dekanov. — 9. Zbiranje za Baragovo semenišče. — 10. Kanonična vizitacija in birmovanje l. 1937. — 11. Pastoralne konference l. 1937. — 12. Izpiti po kan. 130. — 13. Novomašniki l. 1937. — 14. Veroučne ocene. — 15. Praznik Marijinega oznanjenja. — 16. Duhovne vaje l. 1936. — 17. Slostvo. — 18. Razne objave. — 19. Konkurni razpis. — 20. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.